

τερον, τὸ ἀπευθυμένον) πολλὰ. *Βασιλικὸς καιρὸς* (ἐκα-
στος τῶν τεσσάρων κυρίων ἀνέμων) Κρήτ. *Βασιλικὸς νοῦς*
Κρήτ. Νίσυρ. *Βασιλικὸ μῦθολογὸς* Κασ. *Βασιλικὸ δάχτυλο* (ὁ
ἀντίχειρ) Ὁφ. *Βασιλικὸ σίδερο* ἢ ἀπλῶς *βασιλικὸ* (ὁ σιδη-
ροῦς ἄξων τῆς ἀντέννας τοῦ ἀνεμομύλου) Κύθν. Μύκ.
Τήν. κ.ά. *Βασιλικὸ δόντι* (ὁ τραπεζίτης) Σίλατ. *Βασιλιτὴ*
συστὰ (εἶδος συκῆς παραγούσης τὰ λεγόμενα *βασιλικά σῦκα*)
Κύθν. Ὁχτρός *βασιλικὸς* (ὁ ἐχθρικώτατος διακείμενος) Ἡπ.
(Πρέβ.) 4) Ἐξαίρετος, λαμπρὸς κοιν.: *Βασιλικά σῦκα*
(εἶδος σύκων μεγάλων καὶ εὐγεύστων) κοιν. *Βασιλικὴ μέρα*
Λεξ. Βλαστ. *Βασιλικὸς λαιμοδέτης* Θήρ. 5) Μέγας, ισχυ-
ρὸς πολλὰ. *Βασιλικὴ φουρτούνα* Κωνπλ. *Βασιλικὴ δύναμι*
Βιθυν. 6) Πολὺς κοιν.: Ἡ δουλειὰ αὐτὴ χρειάζεται *βα-*
σιλικά ἔξοδα. 7) Γόνιμος Κρήτ.: *Βασιλικὸ περὶ βόλι.* 8)
Ἐπίσημος Νάξ.: *Βασιλικὸς ἀγίασμος* (ὁ καθ' ὃν ἀναγινώ-
σκεται ὅλη ἡ ἀκολουθία). 9) Ἐπικίνδυνος, σοβαρὸς
πολλὰ. *Βασιλικὴ ἀρρώστια* (ὡς ἡ φθίσις ἢ ἄλλη τις πα-
ραπλησία, οἷον ἡ ἐπιληψία ἐν Ρόδῳ). *Βασιλικὴ ἀνάγη* Κρήτ.
Β) Οὐς. 1) Θηλ., βασιλεία, βασιλικὸν ἀξίωμα Πόντ.
(Χαλδ.): *Βασιλέα, ἢ βασιλικὴ σ' νὰ ἔν' καλὰ* (ἐκ παραμυθ.)
2) Οὐδ., πλοῖον πολεμικὸν Κασ. Μύκ.: *Νὰ δῶ μέσα*
'να βασιλικὸ νὰ γυρίσω τὸ πολίτευς (ἐκ παραμυθ.) Μύκ.
|| Ἄσμ.
Ἀρχίνησεν ὁ πόλεμος τέσσαρες πέντε μέρες
κ' ἐρρίχναν τὰ βασιλικά ὡσὰ χαλάζι σφαῖρες
Κασ. 3) Οὐδ. πληθ., ἀρχαῖα μνημεῖα Πελοπ. (Νεμ.)
4) Οὐδ. πληθ., δημόσιοι φόροι Βιθυν. Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Λέσβ. κ.ά. 5) Οὐδ., εἶδος ἀπιδίου Πελοπ. (Κυνουρ.)
6) Θηλ., συκὴ παράγουσα τὰ *βασιλικά σῦκα* Θράκ.
(Αἰν.) Ἰμβρ. Κύθν. Τένεδ. 7) Οὐδ. πληθ., εἶδη μυκή-
των ἐδωδίων Μακεδ. (Νάουσ.) 8) Ἀρσεν., τὸ κίτρινον
λίπος τῆς ὀρνίθος Πελοπ. (Ὀλυμπ.) 9) Θηλ., *βασιλι-*
κειά, ἡ τετάρτη μεταμόρφωσις τοῦ μεταξοσκώληκος Βι-
θυν. 10) Θηλ., *βασιλιτῶν*, παιδιὰ τις Κύπρ. 11) Ἀρ-
σεν., τὸ ἀνώτερον σιδηροῦν μέρος τοῦ ἄξονος τοῦ μύλου
τὸ ὁποῖον εἰσχωρεῖ διὰ τῆς κάτω μυλόπετρας ἐντὸς τῆς
κελιδόνας καὶ κινεῖ τὴν ἄνω μυλόπετραν Στερελλ. (Κα-
λοσκοπ.) 12) Οὐδ., εἶδος ἱέρακος Προπ. 13) Ὑπὸ τὰ
τρία γένη, τὸ φυτὸν ὠκιμον τὸ βασιλικὸν (*ocimum basi-*
licum) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (*labiatae*) κοιν. καὶ
Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) Τσακων.: Παροιμ. Ὁ βασιλικὸς κ' ἂν μαραθῇ, τὴ
μυρωδία τὴν ἔχει (ἡ φυσικὴ εὐγένεια τοῦ δυσπαραγοῦντος
διατηρεῖται). Γιὰ χάρι τοῦ βασιλικοῦ ποτίζεται κ' ἡ γλάστρα
ἐπὶ τοῦ ἐπωφελουμένου ἐξ αἰτίας ἄλλου) κοιν. Συνών.
*βασιλικῆς.

βασιλικόσπορος ὁ, σύνθηθ. *βασιλ'κόσπουρους* πολ-
λὰ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλικὸς καὶ σπόρος.*

1) Σπόρος τοῦ φυτοῦ βασιλικοῦ σύνθηθ. 2) Βασιλι-
κὸν γένος Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. *βασιλόσπορος.*

βασιλικόσυκο τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βασιλικὸς καὶ τοῦ οὐς. σῦκο.*

Εἶδος σύκου. Συνών. *βασιλικὸ σῦκο* (ἰδ. *βασι-*
λικὸς Α 4), *βασιλόσυκο.*

βασιλικουνδάκι τό, ἀμαρτ. *βασιλικουνδάτσι* Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ ἀμαρτ. οὐς. *βασιλικούδι* διὰ τῆς κα-
ταλ. -άκι.

Μικρὸν φυτὸν βασιλικοῦ.

βασιλικόχορτο τό, Θήρ. Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλικὸς καὶ χόρτο.*

Τὸ φυτὸν ἐλξίνη ἢ Ἰουδαϊκὴ (*parietaria Judaica*) τῆς
τάξεως τῶν κνιδωδῶν (*urticaceae*). Συνών. *ἀγριοβα-*
σιλικὸς 1, *ἀνεμογλέντι*, ἔνθα ἄλλα συνών. Ἡ λ. καὶ
ὡς τοπων. Ρόδ. [**]

***βασιλιόγευμα** τό, *βασιλιόδεσμα* Χίος.

Ἐκ συμφύρσεως τῶν οὐς. *βασιλέμα* καὶ *ἡλιόγευμα*.

Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου: Ἄσμ.

Πριχοῦ τὸ βασιλιόδεσμα στῶνε τῆς νὰ κοιμᾶται.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βασιλέμα* 2.

βασιλισκάδι τό, Χίος (Καλημ.) *βασιλισκάι* Χίος.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. *βασιλίσκος.*

Βασιλοπούλλι, ὁ ἰδ.

βασιλίτσα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. *Βασιλῆις* καὶ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) *Βασιλόπιττα*, ὁ ἰδ. 2) Τὸ φυτὸν σκίλλα ἡ
παράλιος (*scilla maritima*). Συνών. *ἀγριόβασιλίτσα*
2, *ἀγριόσκιλλα* 2, *σκίλλοκρομμύδα*.

βασιλογιὸς ὁ, Θράκ. *βασ'λογιὸς* Θεσσ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλῆς* καὶ *γιός*.

Υἱὸς οἶονε βασιλέως, νέος εὐγενῆς, λαμπρὸς ἐνθ' ἄν.:
Ἄσμ.

Βασιλοκόρ' τ' ἀλώνιζε μετ' τὴ χρυσὴ δονάνα,

βασιλογιὸς τὸ λίχνιζε μετ' τὸ χρυσὸ λιχνίδι

Θράκ.

βασιλογραμμένος ἐπίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κασ.
Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βασιλῆς* καὶ τοῦ γραμμένος μετοχ.
τοῦ ρ. γράφω.

Ὁ οἶονε ὑπὸ βασιλέως καταγεγραμμένος, ἐπιφανῆς,
ἐνδοξος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐσ' εἶσ' ἀπὸ τοῖς τρεῖς γενεῖς τοῖς βασιλογραμμένους,
ὁποῦ τοῖς ἔσει βασιλῆς 'ς τὸν κώντικα γραμμένους

(βαυκάλ.) Μεγίστ.

Νὰ τραγουδῶ τοῦ γιόκα μου, τὰ παίγνια του νὰ λέγω,

ποῦ 'ναι ποῦ τὲς ἐφτὰ γενεῖς τὲς βασιλογραμμένους,

ἀποῦ τὲς ἔχ' ὁ ἔρωτας μέσ' 'ς τὸ χαρτί γραμμένους

(βαυκάλ.) Κασ.

βασιλογυνναῖκα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλῆς* καὶ *γυνναῖκα*.

Γυνὴ μεγαλοπρεπὴς εἰς τὴν ἐμφάνισιν κυρίως καὶ με-
ταφορικῶς.

βασιλοδαγκαμένος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *βασιλῆς* καὶ τοῦ δαγκαμένος μετοχ.
τοῦ ρ. δαγκάνω.

Ὁ ἐρωτικῶς δαγκωμένος ὑπὸ βασιλέως: *Τσιμπημένη,*
φιλημένη καὶ βασιλοδαγκαμένη (ἐκ παραμυθ.)

βασιλοθυγατέρα ἡ, Ἡπ. *βασ'λουθυγατέρα* Μα-
κεδ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλῆς* καὶ *θυγατέρα*.

Θυγάτηρ οἶονε βασιλέως, κόρη εὐγενῆς καὶ μεγαλο-
πρεπὴς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Σὲ κλαί' ἡ κυρὰ βασιλίσσα, βασιλοθυγατέρα

Ἡπ.

βασιλοκέρι τό, Κρήτ. Νάξ. Πάρ. *βασιλοισέρι* Νάξ.

(Δαμαρ.) *ἄσιλόκερο* Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐς. *βασιλῆς* καὶ *κερί*.

Βασιλικοκέρι, ὁ ἰδ.

βασιλοκεριασμένη ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. **βασιλοκεριάζω*.

